

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010605
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2315010605.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného Z. G. pre zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 24.4.2019 č.k. 2T/118/2015-658, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.5.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

Z. G., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom S., Z. XXXX/XX, okres Galanta, vo väzbe od 02.01.2015 do 07.07.2016,

uznáva za vinného, že

dňa 24.12.2014 v čase približne o 02.00 hod. v meste S., časti známej ako Poronda, A. K. (stíhaný v samostatnom konaní) založil na ruku A. K. proti jeho vôli kovové putá značky BREN, následne išli do rodinného domu V meste S., na ulici Z. XXXX/XX, kde ho v pivničných priestoroch domu pripútali v jednej z miestností o kovovú mrežu a spolu s Z. G. ho udierali pášťami a kopali do rôznych častí tela, následne ho Z. G. presunul do inej miestnosti kde ho putami pripútali k radiátoru a od poobedňajších hodín dňa 25.12.2014 ho opakovane bil po rôznych častiach tela, a to biliardovým tágom, golfovou palicou a násadou od krompáča, pričom dňa 30.12.2014 sa A. K. podarilo v ranných hodinách z domu ujsť, čím A. K. spôsobili zlomeninu V. - VII. rebra vľavo vpredu bez posunu, zlomeninu ľavého vnútorného členka a pomliaždenie chrbta ľavej nohy, ktoré zranenia podľa znaleckého skúmania si vyžadujú 6 týždňovú dobu liečenia a 10 týždňovú dobu práceneschopnosti,

t e d a

- spoločným konaním iného neoprávnene pozbavil osobnej slobody, pričom trestný čin spáchal so zbraňou a surovým spôsobom,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 182 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), 37 písm. h), § 38 ods. 2, Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku súd ukladá zhabanie vecí: drevená násada ku krompáču, dĺžka cca 100 cm, golfová palica sivej farby z kovu dĺžky cca 90 cm, časť biliardového tága z dreva čiernej farby dĺžka cca 72 cm.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., O. XXXX/XX, prechodne bytom a adresa na doručovanie Y. X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 24.4.2019 rozhodol takto:

„Obžalovaný Z. G., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom S., Z. XXXX/XX, okres Galanta, vo väzbe od 02.01.2015 do 07.07.2016,

je v i n n ý, ž e

dňa 24.12.2014 v čase približne o 02.00 hod. v meste S., časti známej ako Poronda, A. K. (stíhaný v samostatnom konaní) založil na ruku A. K. proti jeho vôli kovové putá značky BREN, následne išli do rodinného domu V meste S., na ulici Z. XXXX/XX, kde ho v pivničných priestoroch domu pripútal v jednej z miestností o kovovú mrežu a spolu s Z. G. ho udierali päťami a kopali do rôznych častí tela, následne ho Z. G. presunul do inej miestnosti kde ho putami pripútal k radiátoru a od poobedňajších hodín dňa 25.12.2014 ho opakovane bil po rôznych častiach tela, a to biliardovým tágom, golfovou palicou a násadou od krompáča, pričom dňa 30.12.2014 sa A. K. podarilo v ranných hodinách z domu ujsť, čím A. K. spôsobili zlomeninu V. - VII. rebra vľavo vpredu bez posunu, zlomeninu ľavého vnútorného členka a pomliaždenie chrbta ľavej nohy, ktoré zranenia podľa znaleckého skúmania si vyžadujú 6 týždňovú dobu liečenia a 10 týždňovú dobu práceneschopnosti,

t e d a

spoločným konaním iného neoprávnene pozbavil osobnej slobody,

spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm.

a, c) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona,

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona.

Za to sa o d s u d z u j e:

Podľa § 182 ods. 2/ Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 41 ods. 1, 2/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10(desiat) rokov a 2(dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa ukladá i trest prepadnutia vecí: drevená násada ku krompáču, dĺžka cca 100 cm, golfová palica sivej farby z kovu dĺžky cca 90 cm, časť biliardového tága z dreva čiernej farby dĺžka cca 72 cm, škrupinové textilné puzdro čiernej farby na zips obsahujúci 4 ks prázdnych zrezaných injekčných striekačiek, 1 ks prázdnu injekčnú striekačku, bielu umelohmotnú plastovú trubičku s dĺžkou cca 8 cm, kovovú trubičku zlatej farby s dĺžkou cca 11 cm, textilné puzdro, v ktorom sa nachádza kovová trubička zlatej farby cca 9 cm vo vnútri so zelenou plastovou slamkou s dĺžkou cca 8 cm, 2 ks plastových kariet, plastový zapaľovač, malý plochý skrutkovač s oranžovými rúčkami s dĺžkou cca 11 cm, bankovka s nominálnou hodnotou 100,- Sk sériového čísla L63353212, znečistená žiarovka s objímkou bez vlákna, plastové vrečko s tlakovým uzáverom, plechová škatuľka modrej farby obsahujúca 4 ks prázdnych, zvnútra znečistených zrezaných injekčných striekačiek.

Podľa § 60 ods. 5/ Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1/ Tr. poriadku sa poškodený A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., O. XXXX/XX, prechodne bytom a adresa na doručovanie Y. X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a odôvodnil ho takto:

„Rozhodnutie prvostupňového súdu považujem za nesprávne, pretože súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevysporiadal sa s predloženými dôkazmi ani s tvrdeniami obžalovaného, vypočutých svedkov a zároveň rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd sa pri svojom rozhodovaní opiera o výpovede poškodeného K.. Počas celého súdneho konania bolo možné badať viacero rozporov vo výpovediach poškodeného. Naopak súd sa nezaoberal výpoveďami svedkov A. M., W. Z., P. K., Z. K., S. S., B.A. a A.K. potvrdzujú moje tvrdenia. Svedkyňa M. vo výpovedi dňa 21. 10. 2015 jasne vypovedala o tom, ako celú vec vnímala a čo jej poškodený povedal. Doslovne jej mal poškodený povedať...\"že to chcel on/byť pripútaný/, lebo chcel prestať s drogami.\" taktiež potvrdila, že poškodený sa na žiadne bolesti nesťažoval. Taktiež svedok Z. dňa 21. 10. 2015 vypovedal, že jemu mal poškodený povedať, že to tak sám chce, lebo sa chce vzdať drog. Odišiel z domu dobrovoľne bez viditeľných zranení a nekríval. Tu treba zdôrazniť samotný fakt, že svedok Z. sa s obžalovaným G. spoznal cez poškodeného, teda mal k nemu bližší vzťah, a teda nemal dôvod \"nadŕžať\" ani účelovo vypovedať v prospech obžalovaného. Z. K. v postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl ako K. prišiel do domu, a mal spútaného poškodeného. Obžalovaný mu mal povedať, že ak chce ísť poškodený na toaletu má ho pustiť a opäť pripútať. Nevidel však, že by ho spútať mal obžalovaný. Svedok P. K. zhodne vypovedal, že nevidel obžalovaného ako by spútal poškodeného. S. S. v pozícii svedka potvrdil tvrdenia obžalovaného. V jeho prítomnosti mal poškodený povedať, doslova sa doprosovať, aby mu pomohol sa vzdať drog. Priamo hovoril aj to, že \"pripútajte ma, aby som drogami prestal\". Počas konania vypovedal aj znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. C. T., ktorý opísal jednotlivé zranenia poškodeného, a v závere poznamenal, že v prípade zlomeniny vnútorného členka nohy poškodený pred jeho fixáciou resp. lekárske ošetrením mohol vyjsť aj po schodoch, ak by sa držal zábradlia, ale by kríval. Tu chcem upozorniť na fakt, že na kamerovom zázname zachytávajúcom odchod poškodeného z domu obžalovaného, nie je vidieť, takýto odchod poškodeného. No treba zdôrazniť fakt, že znalec len vychádzal zo spisového materiálu, a nie z osobného vyšetrenia poškodeného. Znalec nevedel s určitosťou potvrdiť kedy a za akých okolností mal byť poškodený zranený, aje teda možné, že zranenie mal už dávno pred tým ako bol privezený k obžalovanému. Nevedel potvrdiť či mohli vzniknúť pred alebo aj po odchode poškodeného z domu obžalovaného. Podľa znaleckého posudku KEU PZ z výsledkov DNA analýzy z biologického materiálu zaisteného zo stôp na predmetoch, ktorými mal obžalovaný poškodeného zbiť, nie je zhodný s DNA profilom porovnávanej vzorky bukálneho výteru Z. G., teda obžalovaného. Základným znalcom skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v § 182 je pozbavenie osobnej slobody, je neoprávnené, trvalé obmedzenie osobnej slobody, ktoré sa blíži k uväzneniu. Spôsob akým k tomu dôjde, nie je rozhodujúci. Rozhodujúca je však skutočnosť, od ktorej sa celý skutok odvíja. V tomto prípade ide o to, že sa A. K. ku spáchaniu skutku priznal, dobrovoľne vypovedal, že on sám vykonal rozhodujúci akt pozbavenia osobnej slobody poškodenému a to tak, že mu na zápästie založil putá. Naopak ani jeden zo svedkov nepotvrdil verziu poškodeného, že by to mal urobiť obžalovaný. Ak by bol rozhodujúci ak založenia pút na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu v tom prípade by trestnú zodpovednosť mali niesť všetky osoby, ktoré poškodeného pustili na toaletu a následne opätovne pripúтали. Vynárajú sa však značné rozpory a pochybnosti vo výpovediach svedka - poškodeného, ktoré korešpondujú so zásadou trestného konania \"in dubio pro reo\", teda v pochybnostiach v prospech obvineného. Poškodený, nevedel jasne určiť o ktorú ruku bol pripútaný, nevedel určiť, ktoré rebrá mal zlomené a to i napriek tomu, že ide o tak traumatizujúci zážitok. Nevedel určiť v akých časových úsekoch prebiehali jednotlivé útoky. Potvrdil však, /na zvukovom zázname z pojednávania/ že predmetné putá si zacvakával sám a nie obžalovaný G.. Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa stal skutok a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. V nadväznosti na hodnotenie jednotlivých dôkazov, prišlo k viacerým pochybnostiam, čo zakladá jednu zo základných zásad trestného konania v pochybnostiach prospech obžalovaného. Zo všetkých vykonaných dôkazov nevyplývajú také skutkové zistenia, k akým dospel okresný súd. Odôvodnenie rozsudku v časti vysporiadania sa s výsledkami dokazovania je zároveň sčasti protirečivé. Treba však uviesť, že nie je dôvod neprihliadnuť na výpovede svedkov z hlavného pojednávania, ak zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní nedokážu odôvodniť a logicky vysvetliť. Nemožno z takejto situácie vyvodiť jeden záver a to ten, že výpovede na hlavnom pojednávaní sú pravdivé a tie z prípravného konania nie, a naopak. Skutkové zistenie okresného súdu vzbudzujú pochybnosť o svojej správnosti, závery súdu tak vyznievajú tendenčne v neprospech obžalovaného. Ďalej by som chcel namietat, že počas konania prišlo k procesnému pochybeniu, a pojednávanie zo dňa

24.04.2019, a z neho vyhotovený zvukový záznam priebehu hlavného pojednávania a jeho písomná forma teda jeho prepis do obyčajného písma nekorešponduje. Podľa § 58 ods. 4 Tr por. výpovede osôb sa do zápisnice na hlavnom pojednávani a verejnom zasadnutí zapisujú alebo zaznamenávajú v úplnom znení. Tu treba poznamenať, že zvukový záznam priebehu hlavného pojednávania a jeho písomná forma - jeho prepis do obyčajného písma treba považovať za dôkaz o tom, aký bo priebeh hlavného pojednávania. Tento dôkaz musí byť kompletný a úplný, pretože ako jediný dokumentuje správnosť či nesprávnosť procesného postupu pri vedení hlavného pojednávania a vykonávania dôkazov, ale aj obsah vykonaných dôkazov. Ak zvukový záznam nie je úplný, nemôže slúžiť ako hodnoverný a plnohodnotný dôkaz o priebehu hlavného pojednávania resp. to isté platí opačne. Za takejto situácie nebude môcť odvolací súd dôsledne a úplne preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku, nakoľko nevie ako presne hlavné pojednávanie prebehlo, aké dôkazy boli vykonané, resp. boli prečítané, keďže v zápisnici o hlavnom pojednávani absentuje určitá časť výsluchu poškodeného, hlavne otázky obhajoby a odpovede poškodeného na ne. Zvukový záznam priebehu hlavného pojednávania a jeho písomnú formu ako prepis treba považovať za dôkaz o tom, aký bol priebeh hlavného pojednávania. Tento dôkaz musí byť kompletný, úplný, pretože ako jediný dokumentuje nielen správnosť či nesprávnosť procesného postupu pre vedenie hlavného pojednávania a vykonávania dôkazných prostriedkov, ale aj obsah vykonaných dôkazov. Ak zvukový záznam nie je úplný, nemôže slúžiť ako hodnoverný a plnohodnotný dôkaz, najmä ak nie je z neho zrejmé čo vypovedali procesné strany, to platí v tomto prípade aj naopak, ak zo zápisnice z hlavného pojednávania nevyplývajú skutočnosti o tom, ako hlavné pojednávanie prebiehalo. Takto vyhotovený rozsudok pôsobí zmätočne, a zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Taktiež máme za to, že Okresný súd nesprávne postupoval pri posudzovaní celej veci a nebral do úvahy ustanovenie § 2 od. 1 Tr. zákona a teda časovú pôsobnosť. Nakoľko sa skutok stal v roku 2014, mal správne súd postupovať podľa Tr. zákona platného a účinného v tomto čase, ktorý je priaznivejší pre moju osobu. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania tak jednotlivo ako iv ich súhrne, nemal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, za ktorý bola podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Galanta č. 3Pv 385/15/2202 Preto navrhujem odvolaciemu Krajskému súdu v Trnava, aby zrušil mnou napádaný rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/118/2015 podľa § 321 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Odvolanie následne doplnil podaním, v ktorom uviedol:

„Proti napadnutému rozsudku Galanta podávam prostredníctvom splnomocneného advokáta odvolanie, na základe ktorého žiadam, aby Krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil, nakoľko súd prvého stupňa vyvodil nesprávny právny záver. Nemôžeme sa stotožniť s názorom a právnym záverom prvostupňového súdu. Naopak súd prvého stupňa pri svojom prvom rozhodnutí, oslobodil spod obžaloby môjho klienta v plnom rozsahu, a na základe uznesenia Krajského súdu zo dňa 13.4.2017, znova konal a rozhodol. Treba však do pozornosti konanie Okresného súdu, ktorému na zmenu svojho prvotného rozhodnutia stačilo vykonať dokazovanie v rozsahu krátkeho výsluchu poškodeného, ktorý si ani nepamätal čo sa presne udialo, vypovedal neurčito, nejasne. A na základe jeho výpovedi Okresný súd znova rozhodol, i napriek tomu, že mal možnosť v konaní vykonať rozsiahlejšie dokazovanie. Obžalovaný svojim konaním nijak nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu § 182 Tr. zákona, a teda nijak neohrozil chránenú osobnú slobodu, ktoréhokoľvek človeka pokiaľ ide o jeho voľný pohyb. Pozbavenie osobnej slobody znamená neoprávnený trvalý alebo dlhotrvajúci zásah do osobnej slobody, ktoré sa blíži k uväzneniu a oslobodenie z tohto zásahu do osobnej slobody je obzvlášť ťažké. Ide o trváci trestný čin. Vyvolanie a udržiavanie protiprávneho stavu sa posudzuje ako jedno konanie, ktoré trvá tak dlho, ako je udržiavaný protiprávny stav. Obžalovanému sa dáva za vinu, že mal poškodeného obmedziť na slobode a to tak, že mu mal na ruku zacvaknúť putá, túto skutočnosť však nepotvrdil ani sám poškodený, naopak právoplatne odsúdený K. sa k tomuto priznal, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 29T/124/2015 udelený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Vyššie spomínaní Vekrbauer, mal s mojím klientom spáchať daný skutok spolupáchatelstvom, a teda spoločným konaním, no i napriek tomu tak ako sme už uviedli tento bol právoplatne odsúdený za daný skutok, ktorý bol v jeho prípade kvalifikovaný ako zločin pozbavenie osobnej slobody § 182 ods. 1 Tr. zákona, a teda s omnoho priaznivejšou trestnou sadzbou. Rozsudok Okresného súdu je zmätočný a nepreskúmateľný, nakoľko trest udelený môjmu klientovi je nezákonný. Jeho nezákonnosť spočíva v použití ustanovenia § 41 ods. 2. Tn zákona. I napriek tomu, že súd vzhliadol poľahčujúcu okolnosť §36 písm. 1. a teda základná trestná sadzba mala zostať po aplikovaní oboch ustanovení nezmenená v rozmedzí 7 až 12 rokov. Taktiež treba poukázať na ustálenú právnu prax, ktorá že v prípade spáchania skutku, ktorý sa kladie môjmu klientovi za vinu, teda § 182 ods. 2, je jednočinný súbeh s trestným činom ublíženia na zdraví § 155 - 158 vylúčený. Je pritom irelevantné, či k ujme na zdraví došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti. Jednočinný

súbeh je vylúčený, ak trestné činy sú v pomere špeciality, v pomere subsidiarity, vo faktickej konzumpcii alebo ide o pokračovací, trvaci alebo hromadný trestný čin. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Tdo/32/2015: Faktická konzumpcia je dôvodom vylučujúci jednočinný súbeh trestných činov (tj. stav kedy jedným a tým istým skutkom bolo naplnené viac skutkových podstát trestných činov) vtedy, ak jeden trestný čin je prostriedkom relatívne malého významu v porovnaní so základným trestným činom alebo vedľajším, málo významným produktom základného trestného činu. Prípady tzv. faktickej konzumpcie, prichádzajú do úvahy vtedy, ak jeden trestný čin je prostriedkom relatívne malého významu v porovnaní so základným trestným činom alebo vedľajším, málo významným produktom základného trestného činu. O faktickú konzumpciu ide vtedy, ak je porušenie alebo ohrozenie záujmov chránených jedným ustanovením trestného zákona len bezvýznamným, vedľajším produktom hlavnej, závažnejšej trestnej činnosti, postihnutej iným ustanovením Trestného zákona /Mencerová, I. Mnohosť trestnej činnosti, C.H. Beck, 2013, s. 16/.

Z ustanovenia § 8 Tr. zák. vyplýva, že každý skutok má byť posúdený podľa všetkých ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, pod ktoré možno skutok podradiť. Výnimky z tejto zásady sú prípustné v prípadoch, keď jednočinne sa zbiehajúce trestné činy sú navzájom v pomere subsidiarity a špeciality. Jednočinný súbeh trestných činov možno výnimočne vylúčiť aj v prípadoch tzv. faktickej konzumpcie. Ide o prípady, kedy porušenie alebo ohrozenie záujmov chránených jedným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona je v konkrétnom prípade len bezvýznamným prostriedkom alebo podradným vedľajším produktom hlavnej (závažnejšej) trestnej činnosti, porušujúcej alebo ohrozujúcej spoločenský záujem chránený iným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona. Z toho jednoznačne vyplýva, že v prípade uznania viny sa ustanovenie § 41 ods. 2 nemalo vôbec použiť. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu Krajskému súdu v Trnava, aby zrušil mnou napádaný rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/118/2015 podľa § 321 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd rozhodol o podanom odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal bez prítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup. Obžalovaný bol upovedomený o termíne verejného zasadnutia a požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci už raz rozhodol súd prvého stupňa a to rozsudkom zo dňa 28.9.2016, kedy oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mal byť spáchaný na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Proti prvému rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor a krajský súd po preskúmaní rozhodnutia k takémuto postupu okresného súdu uviedol (citácia):

„Skutočnosti, ktoré súd pokladá za preukázané, sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov, zistené skutočnosti z vykonaných dôkazov nevyplývajú.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Aj podľa názoru krajského súdu, tak ako na to poukázal prokurátor v podanom odvolaní, okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, prijaté skutkové závery, ktoré vyústili do rozhodnutia o oslobodení obžalovaného, sú v rozpore s výsledkami dokazovania.

Je tak potrebné stotožniť sa s názorom okresného prokurátora v tom, že nie je logicky vysvetlené, z akého dôvodu by sa po prvotnom nedobrovoľnom pripútaní (ktoré potvrdil svedok K. a vysvetlil ho neochotou K. splatiť dlhy), obžalovaný a K. dohodli na metóde odvykania K. od drog práve opätovným - podľa tvrdenia obžalovaného už „dobrovoľným“ - pripútaním K. o radiátor.

Zo všetkých vykonaných dôkazov nevyplývajú také skutkové zistenia, k akým dospel okresný súd. Odôvodnenie rozsudku v časti vysporiadania sa s výsledkami dokazovania je zároveň sčasti protirečivé. Okresný súd na jednej strane uvádza, že poškodený vyvracia obranu obžalovaného, rovnako tak aj svedok K. potvrdil pripútanie poškodeného kvôli dlhom, potvrdzovali to aj výpovede ostatných svedkov z prípravného konania, aj keď už to nepotvrdili na hlavnom pojednávaní, na druhej strane súd uvádza, že je ťažké ich vyhodnotiť objektívne, keďže boli tak poškodený ako aj svedkovia často pod vplyvom drog. Treba však uviesť, že nie je dôvod neprihliadnuť na výpovede svedkov z prípravného konania, ak zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní nedokážu odôvodniť a logicky vysvetliť. Ak sa svedkovia k zmene výpovede vyjadrili, odôvodňovali to svojou drogovou závislosťou, pričom však nemožno za takejto situácie vyvodiť jediný záver a to ten, že výpovede na hlavnom pojednávaní sú pravdivé a tie z prípravného konania nie.

Ďalej okresný súd zdôrazňoval, že je potrebné vychádzať z objektívnych dôkazov, a to znalecké dokazovanie ohľadom stôp DNA, zápisnica o ohliadke tela, zábery z kamery. Krajský súd však konštatuje, že pri ich hodnotení treba dať za pravdu námietkam prokurátora o podstatných záveroch, ktoré z týchto dôkazov vyplývajú za účelom správneho zistenia skutkového stavu.

Je pravdou, že poškodený sa na hlavnom pojednávaní vyjadroval k predmetom, ktorými ho mali biť, len tak, že vymenoval tágo, železnú tyč a „rôzne predmety“. Ak sa však jedná o dôkaz, ktorého dôležitosť je spájaná s dôrazom na jeho objektívnosť, bolo potrebné sa vysporiadať s výpoveďou poškodeného v kontexte jeho výpovede z prípravného konania, ak sa ten v prípravnom konaní k tejto okolnosti vyjadroval podrobnejšie a presnejšie a následne túto okolnosť vyhodnotiť v porovnaní so závermi znaleckého dokazovania. K obžalobnej námietke prokurátora totiž v tomto smere treba podotknúť, že výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní nebola „konfrontovaná“ s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kde sa mohol k príčine zranenia hlavy vyjadrovať inak, podrobnejšie. Až potom možno robiť závery o tom, aký význam má zistenie o stopách DNA na rôznych predmetoch.

Je ďalej správna námietka ohľadom hodnotenia zranení súdom, najmä ak sa k tejto otázke vyjadril znalec (v zmysle že sa nevie vyjadriť k obdobiu vzniku zranení). Na mieste nie je ani záver súdu o spochybňovaní pravdivosti výpovede poškodeného s poukazom na absenciu stôp po putách na rukách, keď pripútanie poškodeného putami naozaj nespochybnil ani sám obžalovaný, dokonca sa obžalovaný

s pripevnenými putami na jednej ruke dostavil aj na políciu, otázkou zostával dôvod pripútania, resp. dobrovoľnosť.

Okresný súd sa tiež nevysporiadal s faktom, že kamerové záznamy sa uchovali jedine zo dňa 30.12.2014, že bol pravdepodobne vymenený alebo preformátovaný pevný disk na digitálnom videorekordéri.

Skutkové zistenia okresného súdu vzbudzujú pochybnosť o svojej správnosti, tento sa nevysporiadal dostatočne s tými okolnosťami, že poškodený, svedok L. K. v prípravnom konaní, svedok P. K., svedkyňa M. v prípravnom konaní, svedkyňa A., rovnako ako aj ostatné dôkazy (znalecké posudky) obžalovaného usvedčujú. Závery súdu tak vyznievajú tendenčne v prospech obžalovaného.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie okresného prokurátora, vytknúc okresnému súdu vyššie uvedené chyby pri hodnotení dôkazov, teda nelogickosť záverov, a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku nemohol sám rozhodnúť rozsudkom, nemohol zmeniť skutkový stav zistený súdom prvého stupňa na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, na dôvažok keď sám nevykonáva žiadne dôkazy. Po tom, ako odvolací súd dospel k záveru o nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, môže mu tieto chyby pri hodnotení dôkazov vytknúť, nie je však oprávnený dávať mu záväzné pokyny, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má urobiť.

Podľa ustanovenia § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku odvolací súd zároveň nemôže sám uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený.

Po vrátení veci tak bude úlohou súdu prvého stupňa nanovo posúdiť dôkaznú situáciu. Bude sa musieť dôsledne riadiť zásadou požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, aby bez dôvodných pochybností bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť a tak aby skutkové zistenia súdu prvého stupňa nevzbudzovali pochybnosti o svojej správnosti. Dôkazy bude musieť náležite v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo aj vzájomne vyhodnotiť a dospieť k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré budú plne zodpovedať výsledkom vykonaného dokazovania.“

Krajský súd po opätovnom rozhodnutí okresného súdu a po podaní odvolania zo strany obžalovaného zistil, že okresný súd po vrátení veci na nové konanie vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinného v zhode s podanou obžalobou.

Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že „aj keď obžalovaný popieral spáchanie skutku a bránil sa tým, že poškodeného pripútal, len z dôvodu, že ho samotný K. o to požiadal, pretože chcel prestať s drogami, usvedčoval ho poškodený A. K. svojou výpoveďou tak z prípravného konania ako i z hlavných pojednávaní. Okresný súd dospel k záveru, že počas výsluchov rovnako popísal, že obžalovaný ho násilím a bez jeho súhlasu pripútal o radiátor, systematicky ho bil rôznymi predmetmi: biliardové tágo, porisko od krompáča, golfová palica. Mal rozťatú aj hlavu, zlomený členok, ale kedy sa mu členok zlomil, nevedel upresniť. Nakoniec sa mu podarilo využiť nepozornosť obžalovaného a z domu v bolestiach ujsť. A. K. v postavení svedka potvrdil, že s A. K. a obžalovaným boli dňa 23.12.2014 v banke v S.. Poškodený ale im išiel a našiel ho až dňa 24.12.2014 na Poronde. Spútal ho k sebe, zobral do domu obžalovaného, kde ho pripútal o konštrukciu dverí, pričom mu dal aj pár faciek. Keď odchádzal z domu obžalovaného, poškodený bol v suteréne, kde aj predtým býval. Nebol už spútaný a s obžalovaným pili a robili vianočné ozdoby. Z Viedne sa vrátil dňa 02.01.2015, ale poškodený už v dome nebol. Svedok W. Z. tiež potvrdil, že poškodený bol priviazaný o radiátor v dome obžalovaného, ale on sám to chcel, lebo sa chcel vzdať drog. Predtým im drogy zabezpečoval práve K.. Bol v dome aj dňa 30.12.2014, keď K. sa obliekol a z domu v čase okolo 09.00 až 10.00 hod. odišiel. Povedal mu, že ide k babke po jedlo. Odchádzal normálne, nekríval. Svedok Z. K. tiež potvrdil, že videl spútaného poškodeného, ktorý vo vedľajšej miestnosti aj kričal, že „nie, nie“ keď s nim bol obžalovaný. Obžalovaný mu povedal, že preto je K. spútaný o radiátor, lebo mu dlhuje peniaze. Povedal mu, že keď K. chce ísť na záchod, má ho odpútať, ale potom ho opäť spútať. Aj ostatní svedkovia P. K., A. M. a B. A. tiež potvrdili, že poškodený K. bol spútaný v dome obžalovaného. V prípravnom konaní potvrdili aj útoky obžalovaného na poškodeného K.. Na hlavnom pojednávaní tieto fyzické ataky už nepotvrdili, čo ale nevzbudzuje pochybnosti o vierohodnosti ich výpovedí. Súdnym nemal dôvod vyššie uvedené svedecké výpovede vyhodnotiť ako nevierohodné, i keď v určitej časti sa odchyľili tieto výpovede z prípravného konania od výpovedí z hlavného pojednania. Súdnym poukazuje aj na posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, ktorý skúmal vecné stopy zaistené pri obhliadke miesta činu. Ide o golfovú palicu, drevenú násadu ku krompáču a časť biliardového tága. Na drevenej násade bol zaistený biologický materiál, ktorý po výsledku analýzy DNA mohol pochádzať tak od obžalovaného G. ako aj poškodeného K.. Krvné stopy zaistené na golfovej palici a časti biliardového tága po výsledku analýzy DNA vylučujú ako ich pôvodcov obžalovaného ako aj poškodeného. Treba v tejto súvislosti poukázať, že biliardové tágo ako aj golfová palica sa

zlomila, teda nemuseli zanechať na tele poškodeného krvavé rany, ale až drevená rúčka od krompáča, ktorá je masívnym predmetom, zanechala na hlave poškodeného krvavú ranu (A. K.: rozťal mi hlavu), a teda aj jeho DNA. Je pravdou, že Zápisnica o obhliadke tela poškodeného a fotodokumentácia z osoby, ktoré fotografie potvrdzujú, že zranenia na tele poškodeného podľa ich sfarbenia boli staršieho dáta, avšak treba pripomenúť, že poškodený bol držaný v dome 6 dní. Podľa znalca MUDr. Ervina Chomču pacient aj so zlomeným členkom môže chodiť, ale by sa opieral o zábradlie a kríval. Prach bolestivosti je individuálny, môže byť vyšší, keď je strach o svoj život a preto pripustil, že aj so zlomeným členkom bol schopný ísť bez toho aby kríval. Poškodený A. K. na kamerových záznamoch sa správal normálne keď vychádza z dvora na ulicu. Čo sa týka kamerových záznamov, tie zachytávajú celkový pohyb poškodeného v dome obžalovaného iba zo dňa 30.12.2014 i napriek tomu, že kamerový systém bol zapnutý aj v prechádzajúcich dňoch. Podľa znalca Dipl.Ing. Miroslava Mokrého CSc. pevný disk u videorekordéra bol pravdepodobne vymenený alebo preformátovaný, aby nebolo možné obnoviť dáta z inkriminovaného obdobia. S poukazom na vyššie uvedené dôkazy, ktoré súd opäť hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, bolo preukázané, že skutok bol spáchaný, ktorý vykazuje znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a, c) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/ Tr. zákona všetko spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, a že skutok bol spáchaný obžalovaným Z. G. a ktorý skutok je popísaný vo výrokovej časti rozsudku.“

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to bezúhonný život obžalovaného, pritažujúcu okolnosť nevzhliadol a tiež uviedol, že bolo potrebné tomuto ukladať úhrnný trest (spáchal viac trestných činov) podľa trestnej sadzby určenej pre najprísnejší z trestných činov, pri zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 2 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Zároveň uložil trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovej časti rozsudku, nakoľko mali byť použité na spáchanie trestného činu.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je mu kladené za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Možno konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodovaní odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu vydanému v tejto trestnej veci.

Po vrátení veci súd prvého stupňa nanovo posúdil dôkaznú situáciu, dôkazy náležite vyhodnotil a dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

K odvolacím námietkam obžalovaného, odvolací súd uvádza:

Námietka k tomu, že okresnému súdu stačilo na zmenu rozhodnutia vykonať dokazovanie výsluchom poškodeného, ktorý si ani nepamätal čo sa presne udialo, ktorý vypovedal neurčito a nejasne, je nedôvodná. Krajský súd upozorňuje, že prvé rozhodnutie okresného súdu bolo odvolacím súdom zrušené prvotne z dôvodu, že prijaté skutkové závery sú v rozpore s výsledkami dokazovania. Vytknuté bolo tiež, že výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní nebola konfrontovaná s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kde sa mohol k príčine zranenia hlavy vyjadrovať inak, podrobnejšie. Vyslovil právny názor, že bude teda úlohou súdu prvého stupňa nanovo posúdiť dôkaznú situáciu.

Okresný súd teda nezmenil názor len po krátkom dokazovaní, ale najmä v súlade s vysloveným právnym názorom krajského súdu vyslovenom pri rozhodovaní o predchádzajúcom odvolaní.

Čo sa týka námietky, že si poškodený nepamätal okolnosti, že by sa vyjadroval neurčito a nejasne, táto je nedôvodná. Okresný súd poškodeného opätovne vypočul. Je zrejmé, že po takmer piatich rokoch od

skutku si nebude pamätať svedok podrobnosti, avšak ku podstatným okolnostiam vypovedal poškodený v zhode so svojou predchádzajúcou výpoveďou.

Nie je dôvodná ani námietka, že obžalovaný neobmedzil poškodenému osobnú slobodu, pretože putá mu nezacvakol on, ale už odsúdený K.. Tu treba pripomenúť, že odsúdený K. síce našiel poškodeného a po pripútaní putami ho priviedol do rodinného domu, avšak za následné pripútanie k radiátoru už nesie zodpovednosť obžalovaný G., a to aj za situácie, keď si putá zacvakával na ruky(ruku) a radiátor sám poškodený, avšak na príkaz obžalovaného a pod hrozbami, pre ktoré sa bál poškodený tak neurobiť.

K námietke že sa súd nezaoberal výpoveďami svedkov M., Z., K., S., A. či K. krajský súd podotýka, že okresný súd sa výpoveďami uvedených svedkov zaoberal už pri prvom svojom rozhodnutí o vine obžalovaného, pričom po vrátení veci na opätovné prejednanie sa so skutočnosťami, ktoré z ich výpovedí vyplývajú vysporiadal a to tak, že poukázal na body, kde sa výpovede zhodujú, a v časti kde svedkovia vypovedali o fyzických atakoch na poškodeného, prihliadol na obsah výpovedí svedkov z prípravného konania. Krajský súd dodáva nad rámec odôvodnenia okresného súdu, že je zrejmé, že časť svedkov už na hlavnom pojednávaní upravila svoju výpoveď oproti predchádzajúcej výpovedi a to tak, aby nevypovedali proti obžalovanému. Ako už krajský súd vyslovil vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, nie je dôvod na výpovede svedkov z prípravného konania neprihliadať, pretože zmenu výpovedí na hlavnom pojednávaní nevysvetlili hodnoverným spôsobom. Je z ich výpovedí zrejmé, že svedkovia boli odkázaní na bývanie u obžalovaného a tým sa dá odôvodniť aj zmena ich výpovedí na hlavnom pojednávaní oproti výpoveďami z prípravného konania, po zrejmom uvedomení si závažnosti trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný trestne stíhaný.

Námietku prednesenú obhajobou v podanom odvolaní ohľadom zranení poškodeného a ich znaleckého posúdenia v podstate vyhodnotil krajský súd už pri predchádzajúcom rozhodovaní, keď ako správnu označil námietku prokurátora, ktorý nesúhlasil s právnym názorom okresného súdu vysloveným pri prvom rozhodnutí o vine obžalovaného. Keďže okresný súd sa následne riadil právnym názorom odvolacieho súdu, možno len skonštatovať, že námietka obhajoby je nedôvodná. Obdobne platí aj o námietke k tomu, že vzorky DNA zo zaistených predmetov nie sú zhodné s DNA obžalovaného. V tomto smere možno len poukázať na odôvodnenie okresného súdu, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Krajský súd sa tiež zaoberal námietkou obhajoby k nesúladu obsahu zvukového záznamu a jeho prepisu. Po oboznámení sa s obsahom zvukového záznamu z priebehu hlavného pojednávania zo dňa 24.4.2019 v časti výpovede poškodeného možno konštatovať, že zápisnica o hlavnom pojednávaní obsahuje celú výpoveď poškodeného, resp. jej podstatnú časť, tak ako to v zmysle § 58 ods. 4 ustanovuje Trestný poriadok, podľa ktorého sa zapisuje podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedka, znalca a iných osôb.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku, pričom však zistil, že okresný súd, pokiaľ ide o právnú kvalifikáciu stíhaného skutku, v právnej vete nešpecifikoval, o aký závažnejší spôsob konania sa jedná. V zmysle § 138 písm. a) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou a podľa § 138 písm. c) Trestného zákona spáchanie trestného činu surovým alebo trýznivým spôsobom. Právna veta výroku o vine každého rozsudku musí byť zrozumiteľná, presná a nezameniteľná tak, aby bolo aj z nej zrejmé, aké ustanovenia použil súd na kvalifikovanie skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil. V predmetnej veci sa obžalovaný protiprávneho konania (zločin pozbavenia osobnej slobody) dopustil so zbraňou a surovým spôsobom, teda skutok spáchal aj v zmysle § 138 písm. a) a c) Trestného zákona. Preto krajský súd toto pochybenie okresného súdu napravil a upresnil právnú vetu tak, ako je to uvedené v tomto rozsudku.

Čo sa týka úvah o druhu a výmere trestu, námietka obhajoby, že rozsudok okresného súdu je zmätočný a nepreskúmateľný, nakoľko trest udelený obžalovanému je nezákonný, je sčasti dôvodná.

V danom prípade ide o jednočinný súbeh trestných činov, kde je vylúčené použitie ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia totiž ak obžalovaný spácha viac skutkov, prichádza do úvahy uloženie úhrnného trestu odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, pričom sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Obžalovaný nespáchal viac skutkov, ale jedným skutkom sa dopustil dvoch trestných činov.

Na druhej strane, námietka obhajoby, že jednočinný súbeh viacerých trestných činov je vylúčený, je nedôvodná. Súbeh trestného činu pozbavenia osobnej slobody a ublíženia na zdraví je možný.

Z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, po zhodnotení závažnosti konania obžalovaného, osobných pomerov obžalovaného, charakteru trestnej činnosti, pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti -

obžalovaný viedol do spáchania trestného činu riadny život, jednej priťažujúcej okolnosti - spáchal viac trestných činov, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade splní svoj účel úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostala v rozmedzí sedem rokov až dvanásť rokov (základná trestná sadzba prísnejšie trestného činu).

Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd vyhovel námietke obžalovaného ohľadom nesprávne uloženého trestu, zrušil preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a keďže boli splnené podmienky na postup podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo skutku v zmysle podanej obžaloby, s právnou kvalifikáciou takého konania ako zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a, c) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, s úpravou právnej vety oproti podanej obžalobe aj rozsudku okresného súdu tak, aby zodpovedala spáchanému skutku a jeho právnej kvalifikácii. Trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne bude u obžalovaného plne zodpovedať požiadavkám zákona. Pre výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému bol okresným súdom uložený trest prepadnutia vecí, zoznam ktorých bol uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Podľa názoru okresného súdu ide o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu. Krajský súd, napriek tomu, že tento výrok nebol napadnutý odvolaním, pri preskúmaní odvolania a napadnutého rozsudku dospel k záveru, že výrok o uloženom treste prepadnutia vecí je nesprávny. Krajský súd napravil pochybenie okresného súdu z dôvodu, že ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Okresný súd založil svoje rozhodnutie vo výroku o treste na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia. Krajský súd nesúhlasí s názorom okresného súdu, ktorý všetky vo výroku o treste prepadnutia vecí uvedené veci posúdil ako veci použité na spáchanie trestného činu. V tomto prípade je dôvodná pochybnosť o tom, že veci: škrupinové textilné puzdro čiernej farby na zips obsahujúci 4 ks prázdnych zrezaných injekčných striekačiek, 1 ks prázdnu injekčnú striekačku, bielu umelohmotnú plastovú trubičku s dĺžkou cca 8 cm, kovovú trubičku zlatej farby s dĺžkou cca 11 cm, textilné puzdro, v ktorom sa nachádza kovová trubička zlatej farby cca 9 cm vo vnútri so zelenou plastovou slámkou s dĺžkou cca 8 cm, 2 ks plastových kariet, plastový zapaľovač, malý plochý skrutkovač s oranžovými rúčkami s dĺžkou cca 11 cm, bankovka s nominálnou hodnotou 100,- Sk sériového čísla L63353212, znečistená žiarovka s objímkou bez vlákna, plastové vrecko s tlakovým uzáverom, plechová škatuľka modrej farby obsahujúca 4 ks prázdnych, zvnútra znečistených zrezaných injekčných striekačiek, súvisia s trestnou činnosťou, ktorá sa obžalovanému kladie za vinu. Vzhľadom na ich charakter je krajský súd toho názoru, že nesúviseli a neboli používané pri páchaní trestných činov pozbavenia osobnej slobody, ani ublíženia na zdraví. Vzhľadom na to, krajský súd napadnutý rozsudok zrušil aj vo výroku o treste prepadnutia vecí a sám uložil trest prepadnutia vo výroku uvedených vecí - drevená násada ku krompáču, dĺžka cca 100 cm, golfová palica sivej farby z kovu dĺžky cca 90 cm, časť biliardového tága z dreva čiernej farby dĺžka cca 72 cm, nakoľko v ich prípade nie sú pochybnosti, že ide o veci patriace obžalovanému ako páchatelovi trestnej činnosti a ide o veci použité na spáchanie uvedených trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný za vinného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.